

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

grudzień 2015

126

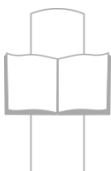
GŁOS PAPIEŻA: Z homilii w czasie Mszy św. (Białystok, 5.06.1991 - nagranie): „Chrystus uczy nas, że człowiek jest powołany do miłości, która jest większa od wszystkich dóbr przemijających. Ona jedna nie przemija. Miłość nie przemija. Ona jest miarą życia wiecznego - to znaczy życia człowieka w Bogu samym. Albowiem Bóg sam jest Miłością (por. 1 J 4,8). Bóg też chce, abyśmy miłością mierzyli nasze obcowanie z Nim i z naszymi bliźnimi. Chce, abyśmy byli [...] miłosierni, jak On sam, ewangeliczny Ojciec tyłu marnotrawnych synów: "Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią" (Mt 5,7).

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI MIŁOSIERNI - MIŁOŚĆ

PROWADZĄCY: „Jezus Chrystus jest obliczem miłosierdzia Ojca. [...] Całą swoją osobą objawia miłosierdzie Boga” - napisał Ojciec Święty Franciszek w Bulli zapowiadającej Rok Miłosierdzia. Papież otworzył ten Nadzwyczajny Święty Rok w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. W ten sposób w nasze adwentowe oczekiwanie wpisuje się kontemplacja tajemnicy miłosiernej miłości Ojca, który Syna swego dał, abyśmy mieli życie wieczne (por. J 3,16). Rozważamy dzisiaj tę wielką tajemnicę Bożej miłości, którą Chrystus w Kazaniu na Górze określił słowami: «Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią» (Mt 5,7). Prośmy Maryję, Matkę Miłosierdzia, aby wypraszała nam łaskę głębokiego rozumienia papieskiego nauczania.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę *Pod Twoją obronę*, i śpiewają pieśń, np. *Misericordias Domini*

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu św. Pawła do Efezjan: Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni (Ef 2,4-5).

PROWADZĄCY: «Uwierzyliśmy miłości, jaką Bóg ma ku nam» (1J 4,16), napisał św. Jan. Ta wiara zobowiązuje, by miłosierną miłość Boga rozważać, nią żyć i na nią odpowiadać. Tego uczy nas dzisiaj św. Jan Paweł II.

LEKTOR: Z Bulli Papieża Franciszka zapowiadającej Rok Miłosierdzia: „Potrzebujemy nieustannie kontemplować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, ukojenia i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia. Miłosierdzie: to jest słowo, które objawia Przenajświętszą Trójcę. Miłosierdzie: to najwyższy i ostateczny akt, w którym Bóg wychodzi nam na spotkanie. Miłosierdzie: jest podstawowym prawem, które mieszka w sercu każdego człowieka, gdy patrzy on szczerymi oczami na swojego brata, którego spotyka na drodze życia. Miłosierdzie: to droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera serce na nadzieję bycia kochanym na zawsze, pomimo ograniczeń naszego grzechu”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Będę śpiewał Tobie mocy moja*

LEKTOR: Z homilii wygłoszonej w czasie Mszy św. (Kraków, 18.08.2002 - nagranie): „«Bóg bogaty w miłosierdzie». [...] Pełnia tej miłości objawiła się w ofierze Krzyża. Nikt bowiem «nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich» (J 15, 13). Taka jest miara miłosiernej miłości! Taka jest miara miłosierdzia Bożego! Kiedy uświadamiamy sobie tę prawdę, zdajemy sobie sprawę, iż Chrystusowe wezwanie do miłości wzajemnej na wzór Jego miłości wyznacza nam wszystkim tę samą miarę. Doznajemy niejako przynaglenia, abyśmy korzystając z daru miłosiernej miłości Boga, sami z dnia na dzień oddawali życie, czyniąc miłosierdzie wobec braci. Uświadamiamy sobie, że Bóg, okazując nam miłosierdzie, oczekuje, że będziemy świadkami miłosierdzia w dzisiejszym świecie”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Jezu, ufam Tobie*

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Warszawa, 13.06.1999 - nagranie): „Nadzieja płynąca z wiary w zmartwychwstanie może nas pobudzić do dawania w codziennym życiu godnej odpowiedzi na niezmierną miłość Boga. Jedynie z tą nadzieją możemy iść do tych, «którzy się źle mają» (Mt 9,12) i być apostołami Bożej, uzdrawiającej miłości. Jeżeli przed dwudziestu laty mówiłem, że «Polska stała się w naszych czasach ziemią szczególnie odpowiedzialnego świadectwa» (Homilia na Placu Zwycięstwa, 2. 06. 1979), to dziś trzeba dodać, że musi to być świadectwo czynnego miłosierdzia, zbudowane na wierze w zmartwychwstanie. Tylko takie świadectwo jest znakiem nadziei dla współczesnego człowieka, zwłaszcza dla młodego pokolenia”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Jezu, ufam Tobie*

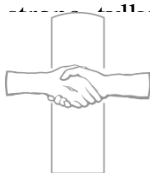
LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Kraków, 7.06.1997 - nagranie): „Nic nie jest tak potrzebne człowiekowi, jak miłosierdzie Boże — owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonym wyżynom świętości Boga. W tym miejscu uświadamiamy to sobie w sposób szczególny. Stąd bowiem wyszło orędzie miłosierdzia Bożego, które sam Chrystus zechciał przekazać naszemu pokoleniu za pośrednictwem błogosławionej siostry Faustyny. Jest to orędzie jasne, czytelne dla każdego. Każdy może tu przyjść, spojrzeć na obraz miłosiernego Chrystusa, na Jego Serce promieniujące, i w głębi duszy usłyszeć to, co słyszała błogosławiona: «Nie lękaj się niczego, Ja jestem zawsze z Tobą» (Dzienniczek, z. II). A jeżeli szczerym sercem odpowie: «Jezu, ufam Tobie!», znajdzie ukojenie wszelkich niepokojów i lęków. W tym dialogu zawierzenia nawiązuje się pomiędzy człowiekiem i Chrystusem szczególna więź wyzwalającej miłości”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Jezu, ufam Tobie*

LEKTOR: Z homilii wygłoszonej w czasie Mszy św. (Kraków, 18.08.2002 - nagranie): „Kościół od początku swego istnienia, odwołując się do tajemnicy Krzyża i zmartwychwstania, naucza o Bożym miłosierdziu, które jest rękojmią nadziei i źródłem zbawienia człowieka. Wydaje się jednak, że dzisiaj jest szczególnie wezwany, by głosić światu to orędzie. Człowiek nierzadko żyje tak, jak gdyby Boga nie było [...]. Przeżywa lęk przed przyszłością, przed pustką, przed cierpieniem, przed unicestwieniem. [...] Chrystus niejako wchodzi w nasze czasy, ażeby wyraźnie wskazać na to źródło ukojenia i nadziei, jakie jest w odwiecznym miłosierdziu Boga. Trzeba, ażeby Jego orędzie o miłosiernej miłości zabrzmiało z nową mocą. Świat potrzebuje tej miłości. Nadszedł czas, żeby Chrystusowe przesłanie dotarło do wszystkich. Nadszedł czas, aby orędzie o Bożym miłosierdziu wlało w ludzkie serca nadzieję i stało się zarzewiem nowej cywilizacji — cywilizacji miłości”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Jezu, ufam Tobie*

LEKTOR: Z Encykliki *Dives in misericordia*: „Ten najistotniejszy ewangeliczny proces nie jest tylko jednorazowym przełomem duchowym, ale całym stylem życia, istotną właściwością chrześcijańskiego powołania. Polega ono na stałym odkrywaniu i wytrwałym, [...] urzeczywistnianiu miłości jako siły jednoczącej i dźwigającej zarazem: miłości miłosiernej, która jest ze swojej istoty miłością twórczą. Miłość miłosierna we wzajemnych stosunkach ludzi nigdy nie pozostaje aktem czy też procesem jednostronnym. Nawet w wypadkach, w których wszystko zdawałoby się wskazywać na to, że jedna

... obdarowuje, daje — a druga tylko otrzymuje, bierze [...] wzy zawsze również i ta pierwsza strona jest obdarowywana”.

Y: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *O krwi i wodzie*

JAN PAWEŁ II - ORĘDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II prosimy Boga, aby adwentowe oczekiwanie na narodzenie Jezusa, który jest obliczem miłosierdzia Ojca, otwierało nasze serca na miłość Boga i ludzi.

Litania do św. Jana Pawła II lub Litania do Bożego Miłosierdzia.

PROWADZĄCY: Wołajmy do Ducha Świętego, aby nieustannie odnawiał nasze serca, napełniał je Bożą miłością, aby odnawiał oblicze ziemi, tej ziemi.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, spraw, aby orędzie o miłosiernej miłości Trójjedynego Boga wlewało w ludzkie serca nadzieję i było dla każdego źródłem radości, ukojenia i pokoju.
- Duchu Święty spraw, abyśmy umieli z wdzięcznością i radością przyjmować dar miłosiernej miłości Boga i byli jego niestrudzonymi i wiernymi świadkami, budowniczymi cywilizacji miłości.
- Duchu Święty spraw, aby orędzie o Bożym miłosierdziu dotarło do wszystkich, zwłaszcza do tych, «którzy się źle mają» (Mt 9,12), by otwierało wszystkie serca na nadzieję bycia kochanym na zawsze.
- Duchu Święty spraw, aby modlitwa «Jezu, ufam Tobie» koła wszelkie lęki i niepokoje i prowadziła do całkowitego zawierzenia Chrystusowi.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcze nasz” i śpiewają pieśń, np. *O piękności niestworzona*

„Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata!»,
(*Akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu św. Jana Pawła II*)

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: np. *Hymn ŚDM Kraków 1016*.